

RECENSIE HERMAN VAN VEEN

Markant en dynamisch

Gebeurtenis Theaterconcert Herman van Veen **Met** Edith Leerkes, Jannemien Cnossen, Kees Dijkstra, Lieke Meijers, Marinthe Supheert en vele anderen **Programma** *Een voorstelling* **Productie** Harlekijn Holland **Gezien** 17/6 Emmen, Atlas Theater **Publiek** 679 bezoekers

★★★★★

Wonderlijke ervaring: hij is terug van nooit weggeweest. Herman van Veen (1945) blaast het stof van zijn viool en het is begrepen: met dit instrument onderhoudt hij al 65 jaar een intense relatie. Bovendien is hij warmbloedig thuis op de mondharmonica, opereert als paukenist en is de regisseur van *Een voorstelling* waarin alle bewegingen op het toneel spijkervast op elkaar zijn afgestemd

Solide, markant, ontspannen in zijn dynamiek. Dat valt uit te leggen. „Je danst op kousenvoeten. Zo blijf je jong voor je leeftijd”, beweert hij. Klopt. Het orgel in zijn stem klinkt zoals het altijd heeft geklonken. Geen barstje, geen scheur te bespeuren. Vurig in de opruiende melodieën van een gypsy, sterk in zijn timing van kolderieke verhalen en hilarische anekdotes.

Hij is een meeslepend verteller en tevens de muzikant van de buitencategorie, die een gevoelscontract heeft gesloten met de vier uitmuntende instrumentalisten die hem omringen. Met hen is hij solidair. Ze krijgen ieder enkele solo's, terwijl hij zich even terugtrekt achter de vleugel om zich te concentreren op de creatie van een Italiaanse operadiva en vervolgens het liedje *Hilversum III* organisch verbindt met het lieve kinder-

versje *De Zevensprong, of Cirkels* zingt in een verfijnd arrangement. Een toegift zit al in de eerste acte. Vroeger plaatste hij deze in een eindeloze finale, zodat mensen hun laatste bus naar huis misten.

Toen Van Veen onlangs voor de zoveelste keer een oeuvreprijs in ontvangst nam, noemde hij het 'een aanmoediging.' Daar zit geen opgespaarde quasi glamour achter. De show typeert zijn intentie om de grote klassieke componisten mee te nemen naar deze tijd. Daardoor ontstaat de verbinding met nieuwe teksten, actueel repertoire en hoor je verrassend bijgepunte, ingetogen versies van bekende nummers. Natuurlijk zijn er sporen van een ver verleden, maar de clowneske scènes heeft hij ingedamd, alsof hij méér te doen heeft en contrasten wil bijkleuren. Dat lukt, als hij het schrikbarende tempo inwisselt voor een bedaarde beschouwing over de machteloosheid waarmee we kijken naar de onverklaarbare relatie tussen oliepijzen en vluchtelingen. Motto: het zal toch niet waar zijn...

Herman van Veen is van exotische ritmes en roffels. Echter ook van een krankzinnige ontmoeting met de bespottelijke, zelfvoldane huisarts. Dezelfde man, die hij later compromitterend ontdekt in een massage-salon. Zijn schrijdende loopjes en huppeltjes, de confetti uit de kap, de aanzet tot een dansje, het is er allemaal. Misschien iets kleiner van formaat, inmiddels. Dat wel. Maar de klaterende parodie op een galmstem uit de Amsterdamse Jordaan hoorden we niet eerder.

JACQUES J. D'ANCONA

Herman van Veen, in topvorm in *Een voorstelling*. FOTO HARLEKIJN HOLLAND